

QUÊ HƯƠNG VIỆT NAM

“NGÀY ẤY”

Lời tác giả:

Tôi không phải là nhà tiên tri, chiêm tinh, đoán mộng, xem tướng, bói khoa... Không viết *sứ điệp*, không lạm bàn chuyện tương lai; chỉ mày mò chuyện đời có liên quan đến đất nước VN trong quá khứ, hiện tại, và sau này trên giấy trắng mực đen.

Cứ xem tôi như *thằng mõ*, hay là một kẻ đứng sau cánh gà *nhắc tuồng*, một kẻ ty nạn CS cầm cái tù và *thổi khơi khơi* giữa trời lưu vong.

Viết để gợi nhớ, thuật lại “*cho thế hệ trẻ, rồi chúng kể lại cho con cháu, rồi con cháu chúng sẽ kể lại cho dòng dõi nối tiếp*”, chuyện thật ‘*ngày ấy*’ trên quê hương mình.

Tôi không phải là nhà thần đạo, giải kinh hay khảo cứu lịch sử thánh kinh, không phải là nhà văn chuyên nghiệp, pha trộn chuyện hư cấu, viết để mời mọc độc giả thưởng thức... Tôi chỉ là một phàm nhân, được THƯỢNG ĐẾ thương xót, tha thứ, dạy dỗ, cho sống còn, nhắc cho nhớ, viết lại những sự thật đã xảy ra, đang và chắc sẽ còn xảy ra.

Bài viết không phải từ khái tượng, cũng không phải từ giấc chiêm bao nào mà chỉ góp nhặt từ lời ‘cảnh cáo’, ‘lời hứa’ trong kinh thánh, sắp xếp, cô đọng, kết nối, thêm thắt, trích đoạn cho phù hợp với dữ kiện lịch sử, đúng với hoàn cảnh đã xảy ra trên quê hương

mình và xứ người. Đọc qua, bạn có thể thông cảm, nhận định, đánh giá...

Trước khi đi vào phần mở đầu, mời bạn đọc câu kinh thánh:

“CHÚA HẰNG HỮU toàn năng phán: Chính TA đã dùng quyền năng vĩ đại và cánh tay uy quyền sáng tạo địa cầu với loài người và thú vật khắp đất nên TA muốn cho ai tùy ý”.

PHẦN MỞ ĐẦU

@ Có bao giờ bạn tự hỏi vì sao dân tộc, đất nước mình gặp phải lắm cảnh đốn mạt, thương đau, khốn nạn... dồi dập triền miên?

Sử liệu ghi: VN có hơn 4 ngàn năm văn hiến, bị giặc Tàu cai trị hàng ngàn năm, bị thực dân Pháp đô hộ gần trăm năm. Không bị đồng hóa. Võ ngược, tự hào? Nay lại bị Đảng CS khống chế! Đấm ngược, biết đau?

Đất nước đã mang tai ách vì chiến tranh, anh em một nhà đánh giết nhau ngay trên quê hương mình. Theo thời gian hơn ba thập niên qua rồi, Bắc Nam thống nhất, nay người dân đã thấu hiểu, học thêm một bài học nữa, đang chờ đợi cái đại họa mất nước gần kề (?) vì được chứng kiến Đảng CSVN đã **“mở rộng cửa ải đón quân thù”**.

Chẳng lẽ Quân Đội, Công An Nhân Dân ngày nào hùng hổ, hiên ngang... giờ đây **“yếu ớt như đàn bà con gái”** chỉ lấy mắt đứng nhìn dân mình bị giặc phương Bắc (Trung Cộng) đánh đập, bỏ tù, bắn giết... trước mặt?

Dân Việt sống ngay trên mảnh đất thân yêu **“có ai thoát khỏi sự thống trị tàn ác vô biên”** của Đảng CS?

Có lẽ Trung Ương Đảng chưa bao giờ tưởng đến, chắc không khi nào họ nghĩ đến mình là “*rom*”, dân chúng VN sẽ thành “*đám lửa*”? Một khi lửa cháy, đốt rơm tiêu tan. Còn lại gì?

‘*Ngày ấy*’ Đảng CS chắc “*như chưa hề hiện hữu*”.

@ Từ Nam ra Bắc, tại các chùa chiền, đình, miếu, tư gia, nơi công cộng... chỗ nào cũng thấy có hình tượng con Rồng, hình người, hình thú, được bàn tay nghệ nhân dùng năng khiếu mỹ thuật để vẽ, đúc, khắc, chạm trở thêm thật nhiều, “*như nhiều như những con đường trên đất nước*”.

Hình tượng Rồng đủ dạng thật đẹp, được người dân ưu đãi cho nằm ngạo nghễ trên những nơi uy nghiêm, cao ráo, thoáng mát, rộng rãi... đâu biết NÓ là “*Quỷ Vương hay Satan, Vua sự chết*” (Tử Thần) như kinh thánh mô tả. NÓ “*được bổ nhiệm làm thiên sứ hộ vệ lúc mới được sáng tạo, bị vất ra ngoài núi thánh của THƯỢNG ĐẾ như một phạm nhân*”, nay chống nghịch lại THƯỢNG ĐẾ, và tìm đủ mọi cách “*làm mù lòng*” người để không còn phân biệt được ánh sáng bóng tối, loại bỏ ĐÁNG TỐI CAO, sống mà không biết kẻ lợi dụng, kẻ sai khiến mình, cứ tiếp tục “*chịu cảnh tăm tối, mù quáng triền miên*”, nhắm mắt, cúi đầu, quì mọp trước những pho tượng vô tri, bất động, xin xỏ ban phước cho đời mình, để rồi cùng NÓ sánh vai bước vào cõi chết mất thiên thu.

@ Bất cứ ngày Tết hay lễ hội nào, hình ảnh con Rồng lại xuất hiện, càng khởi sắc thêm nữa qua chuyện múa Rồng, vẽ Rồng, xăm hình Rồng trên thân thể để phô trương sắc đẹp, sức mạnh. Quỷ Vương mạnh thật sự vì NÓ “*với quyền lực vô hình đang thống trị thế giới*”, là

“thần của đời này đã làm mờ tối tâm trí kẻ vô tín”, là Kẻ “đã đảo lộn thế giới và xáo trộn các quốc gia”, Kẻ đã gieo rắc cái chết cho hàng triệu sanh linh từ bấy lâu nay, vẫn còn tìm cách phỉnh lừa, tách rời con người ra khỏi tình yêu vĩnh cửu của THIÊN PHỤ từ ái.

Chính CHÚA JÊSUS CHRIST (THƯỢNG ĐẾ ngôi hai) còn tỏ rõ: *“từ ban đầu NÓ đã giết người và chối bỏ chân lý, vì trong NÓ chẳng có gì chân thật. Quỉ Vương nói dối theo bản tính tự nhiên, vì NÓ là Kẻ nói dối và cha của mọi người nói dối”.*

Chắc bạn không thể nào tưởng tượng NÓ như thế?

@ Chuyện tạc hình tượng để cúng tế, đốt hương tức là vi phạm mạng lệnh, chọc giận THƯỢNG ĐẾ thì làm sao dân chúng VN hưởng được cảnh thái bình, sống an cư lạc nghiệp trên đất nước? Nếu còn tự hào tổ tiên mình thuộc ‘Con Rồng, Cháu Tiên’: con cháu của Quỉ Vương, tức tự gán mình là kẻ đối nghịch lại cùng ĐÁNG TẠO HÓA, thế thì ‘**ngày ấy**’ non sông VN sẽ phải chuốc lấy sự đoán phạt mà thôi! Lời CHÚA cảnh cáo rõ:

“Khốn thay cho kẻ chống lại ĐÁNG sáng tạo mình”.

@ Cái giá VN đã trả, tiếp tục phải trả nữa vì chối bỏ CHA THIÊN THƯỢNG từ ái, không khác gì các dân tộc thờ thần tượng trên thế giới ngày nào! Nếu người dân không chịu hạ mình, ăn năn, không đến cùng THƯỢNG ĐẾ xin được sự tha thứ, vẫn tiếp tục cứng lòng, làm theo lòng mình ưa thích, vẫn mê say cúi đầu, đốt trầm hương cúng tế, chấp tay, thờ lạy tượng chạm, vẫn khinh thường huấn lệnh từ trời cao thì ***VN cũng sẽ ném chung số phận như Chiêm Thành, Chân Lạp.*** Không có sự miễn trừ.

THƯỢNG ĐẾ phán rõ: *“Tất cả các dân tộc khắp thế giới, hãy quay lại cùng TA thì các người sẽ được cứu! Vì TA là ĐỨC CHÚA TRỜI, ngoài TA không có Đấng nào khác”*.

Đây là cơ hội duy nhất - *trở về cội nguồn* - nếu lê dân VN không muốn nhìn thấy quê hương mình bị THƯỢNG ĐẾ đoán phạt, bằng không, đất nước sẽ *“tan đi như mây buổi sáng, như giọt sương mai, như rơm rác cuộn lên trên sân đập lúa, như làn khói vờng qua cửa sổ”*.

Lời NGÀI còn khẳng định: *“Sự thưởng phạt của TA không bao giờ thay đổi”*.

PHẦN MỘT

LÃNH ĐẠO ĐẢNG CSVN:

Thành phần đầu não Đảng CS (Bộ chính trị) có mười mấy khối óc, cộng chung khoảng năm trăm ông bà dân biểu, nghị sĩ ‘gật’ trong quốc hội thuộc loại ‘*đỉnh cao trí tuệ loài người*’, tự cho mình là kẻ cầm cân, nẩy mực, có quyền nắm vận mạng đất nước. Họ **“không biết đau lòng về họa diệt vong”**.

Họ *“thức đêm để mưu đồ tội ác trên giường; vừa mới hừng đông đã vận dụng khả năng để thi hành quỷ kế”*. Thật tội nghiệp! Vì lương tâm họ bị *“ Quỷ Vương, thần lừa dối ”* sai khiến, làm mù lòng, *“không kiểm chế nổi ý tưởng xấu và dục vọng”* thúc đẩy; lỡ đu dây, đã lọt vào cái bẫy chủ thuyết CS ‘**3 không**’.

Sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, Đảng CS nắm độc quyền trong tay, *“thèm thường đồng ruộng nào thì cướp lấy, tham muốn nhà của ai thì tước đoạt. Chúng áp bức chủ nhà, cưỡng đoạt vợ con họ. Bóc lột, cưỡng chiếm nhà cửa, sản nghiệp lê dân”*. Coi người dân yêu nước

như con số không. *“Lột áo những người trở về từ chiến trận. Đuổi những quả phụ ra khỏi căn nhà họ ưa thích, tước đoạt quyền lợi của những kẻ mồ côi”*.

Thế hệ lãnh đạo hiện nay chỉ có một số ít người còn sống (tuổi đời ngoài 70, 80 trở lên) cùng thành phần nửa già nửa trẻ *“nắm quyền thao túng, tự tạo một thế đứng cho mình”*. Họ *“thả câu, quăng chài, gom dân lành trong lưới”*, rồi đem giam vào ngục tối hoặc thủ tiêu vì cái tội yêu đất nước, yêu mến quê hương, quyết chống giặc ngoại xâm.

Đảng CS hôm nay hành động không khác gì ngày trước, lúc Hồ chí Minh nắm được cơ đồ trong tay, *“dệt mưu, bày kế”*, mượn tay Pháp giết hại những kẻ đối kháng mình là những kẻ có lòng yêu mến tổ quốc, chống bọn thực dân; dùng ‘chiêu độc: ***công rắn cắn gà nhà***’. Chúng *“tự đặt luật lệ cho mình xét xử, gây tội ác để củng cố”* Đảng, nhờ vậy CS *“được tiền của dư dật, ăn uống thỏa thuê”*. Chúng *“tiếp tục giữ sạch chài mình, tàn sát lê dân không chút xót thương”*.

Xót xa thay cho VN, dân tộc được sinh ra trong *“thời gian ác”*, phải sống chung với CS là những kẻ mặc chiếc áo dơ bẩn: *“vô đạo”!*

Người CS *“chỉ hòa hảo với những kẻ cho chúng ăn và tuyên chiến với người nào không quà cáp theo ý họ”*. Người dân mỗi bữa vẫn phải đau lòng nhìn *“cảnh lừa dối và bạo ngược ngày càng gia tăng”* trắng trợn, vẫn phải xót dạ chứng kiến *“cảnh náo loạn xôn xao, cảnh áp bức ngay giữa thành phố”*. Khốn nạn thay! *“Người đạo đức, chính trực đều khuất bóng; chỉ còn những kẻ rình rập giết người, giăng lưới săn bắt anh em”*.

Đảng *“chuyên cần làm điều gian ác! Các quan quyền đều đòi ăn hối lộ; bậc lãnh đạo chẳng còn che giấu tham vọng gian ác của mình;*

tất cả đều toa rập với nhau chà đạp công lý, đối sự xét xử công bằng ra ngoài cứu, ném bỏ sự chính trực xuống đất”. Họ dung túng bọn côn đồ, dùng ‘độc chiêu: **ném đá, giấu tay**’ để chèn ép, bắt bớ, đánh đập dân lành, không cho họ tự do đến cùng THƯỢNG ĐẾ; triệt hạ thập tự giá, biến nơi thờ phượng CHA THIÊN THƯỢNG “*thành hang trộm cướp*”. **Chính họ là kẻ “kéo cuộc đoán phạt lại gần hơn”**.

Họ sống ung dung tự tại, xây cất dinh thự, “*nằm dài trên trường kỷ cần nga, nằm ườn trên đi văng, ăn thịt chọn lọc, ngân nga theo tiếng đàn hạc, uống rượu, xúc dầu thơm thượng hạng*”, chẳng màng đến lê dân đang vất vả, khốn đốn kiếm miếng ăn từng ngày từ năm này sang năm khác trên khắp quê hương.

Lời CHÚA cảnh cáo: “*Hãy lắng nghe đây! Các ngươi chà đạp người khốn cùng, tiêu diệt người nhu mì nghèo khó trên đất, TA sẽ không thể quên thủ đoạn gian ác của các ngươi... TA sẽ biến các ngày liên hoan của các ngươi thành những ngày tang chế, biến các điệu hoan ca thành điệu ai ca*”.

“*Điều gì ngươi làm, sẽ làm lại cho ngươi. Ngươi đối xử thế nào, cũng sẽ đổ lại trên đầu ngươi*”.

THẾ HỆ TRẺ VIỆT NAM:

Sau 30.4.1975, con cháu thuộc thành phần ‘*ngã ngựa*’ phải hứng chịu trận đòn thù tàn độc của CS. Tuổi nhỏ thơ ngây, lẻo đẻo theo chân mẹ, đi thăm cha trong những trại tù hắc ám từ Nam ra Bắc nhiều năm dài, nhìn thân xác, đôi mắt cha trong cảnh lao lung... chúng nó đâu biết gì!

Còn thành phần con cháu kẻ ‘*cầm cương*’ quán quít bên cha, hể hả lo hưởng thụ cái tài sản vô giá đã cướp được, sống phóng túng,

buông thả, không cần gì ngoài việc ăn chơi đàng điếm, trác táng thâu đêm suốt sáng, bù lại những thiếu thốn ngày trước.

Rồi họ lớn lên, được Đảng CS dạy dỗ rập khuôn theo chủ thuyết: cóc cần gia đình, cóc cần tổ quốc, cóc cần THƯỢNG ĐẾ. Chỉ yêu mến, tôn thờ ba ‘nhân vật vĩ đại’ trên thế giới: Các Mác – Lê Nin – bác Hồ !

Giới báo chí, giới truyền thông bị bắt buộc phải bưng bít mọi sự thật: những chuyện tàn ác CS đã gây ra làm cho đất nước lụn bại qua nhiều thế hệ; *“không một việc ác nào được nhắc nhở”*, không hề đề cập đến HCM, chính là kẻ chủ chốt đem cái chủ nghĩa CS tàn hại đến cho dân tộc VN, lại đề xướng, đánh giá họ Hồ là ‘cha già dân tộc’. Cao trọng quá! Than ôi!

CS tìm cách dạy bọn trẻ từ lúc chúng còn thơ ngây, mắt nhìn ngờ vực tha nhân, miệng lưỡi dối trá, lòng hận thù, bước trong lối ác, không cần đạo đức, chỉ làm theo tư tưởng Bác Hồ kính yêu bằng mọi thủ đoạn... gian dối, lừa đảo, bắt bớ, giết người; những mảnh lời kiếm tiền, cách nhử mồi bằng các thú vui nhục dục thế gian, đúng như mưu chước Quỷ Vương sai khiến.

Họ tổ chức nhiều buổi liên hoan, tiệc tùng, ca hát đàn đúm; liên tục mở những cuộc thi tuyển văn nghệ tìm tài năng, lòng sục sắc đẹp, trình diễn thời trang theo trào lưu thế giới, lưu danh kẻ có tiếng ca tiếng đàn, làm cho tuổi trẻ say đắm, mê mết cái thú vui trước mắt, đâu còn nghĩ gì đến đất nước, lê dân sống ra sao mặc kệ, cũng chẳng tha thiết đến ĐẢNG tể trị vũ trụ từ trên cao nhìn xuống thế nhân với lòng thương xót vô hạn.

Một số thuộc con cháu cán bộ gộc, kẻ dư thừa tiền của phi nghĩa, được ‘đi Đông, đi Tây’ học lóm văn minh xứ người (!) trở về,

dở ngón, “*kiếm lợi bất chính, buôn bán gian lận*” bày đặt nhiều dự án để trục lợi, nhét thêm tiền vào túi, tham lam bất kể dân lành sống chết đứng chết ngồi. Chúng dùng chức quyền, ‘chiêu độc: ***thắt hầu bao***’ làm cho dân rơi vào cảnh thiếu đói triền miên, từng ngày phải vất vả chạy ngược chạy xuôi để kiếm tìm miếng cơm manh áo, còn hơi sức đâu mà lo nghĩ chuyện gì khác, cũng không có thời giờ dạy dỗ con cháu mình. Một số người dân chất phác, bị chúng lừa gạt phải tìm cách bán thân, bán sức lao động, ra đi sống nơi xứ người để trả nợ ‘tắm thẻ máu’!

Nhớ đến lời cha tôi ngày trước: ‘***chế độ CS là chế độ ngu dân, bản cùng hóa nhân dân***’. Thật không nói ngoa. Ngao ngán quá!

Nhìn về VN hôm nay, đa số người dân đã quên ĐÁNG TẠO HÓA mình, quen nếp sống cũ, lo gây dựng cơ nghiệp “*chóng tàn*”, vẫn tiếp tục phải hứng chịu cảnh sống chung với kẻ gian ác CS, chịu sự hiếp đáp vô cớ, chịu mang ách ngược đãi khi đất nước được hoà bình. Hoà bình? Lê dân vẫn sốt sắng đốt trầm hương, cúng tế ngày đêm, cúi đầu, chấp tay xin xỏ, van lạy thần tượng gỗ đá bất động ban phước cho mà “*không hề nghĩ rằng tất cả tội ác vây chặt lấy mình, rành rành trước mặt THƯỢNG ĐẾ*”. Lấy gì chối cãi?

Thế hệ trẻ theo CS, nối gót cha ông, vẫn là “*kẻ đảo ngược công lý, đánh tráo đức hạnh, bất chấp cả luân thường đạo lý, tự tôn tự đại, coi trời bằng vung, tưởng mình thừa khả năng thống trị*” đất nước. Họ cố tình loại bỏ THƯỢNG ĐẾ sau lưng, tiếp tục cuộc chơi, thỏa thích nằm đong đưa trong cái bẫy rập ‘*êm ái*’ mà ông cha mình đã ngủ vùi trong đó bấy lâu, nay kết ước cùng lũ giặc Bắc phương, dùng ‘*độc chiêu: rước voi giày mô*’, dù cho một số đồng chí cán bộ CS lão thành, danh tướng CS lên tiếng, dân lành tỏ thái độ... chúng coi tất cả những

lời khuyên hay phản kháng như nước đổ đầu vịt, bởi vì đã lỡ nuốt con mồi, ói ra không được, bằng lòng bước theo quỷ kế, mặc cho đất nước ra sao thì ra!

Nay, lãnh đạo Đảng, Quân Đội, Công An Nhân Dân “*đứng bàng quang*” để Tàu Cộng “*bước vào cổng thành, bắt thăm chia nhau người và tài vật, cướp của cải mang đi*”.

Thương thay cho quê hương VN!

Người dân giờ đây hiểu rõ cấp lãnh đạo CS đã “*ký hiệp ước hòa bình với kẻ lương gạt thẳng thết, ngồi ăn chung bàn với người gài bẫy dưới chân mình*”, chắc có lẽ thấy thấm thía cái mầm độc hại của chủ nghĩa Mác-Lê, độc hơn nọc rắn hổ mang (?)

Còn gì để nói nữa đây!

PHẦN MỘT

CHUYỆN VIỆT NAM:

Rồng không ai thấy (?) vậy mà được bàn tay nghệ nhân chạm trở, nhìn thấy NÓ đẹp thiệt! Cũng không ai biết NÓ được du nhập vào nước VN từ lúc nào? Sử liệu cũng không nói đến, không ai quyết đoán cái danh họa sĩ, điêu khắc gia đầu tiên nào tạc ra hình con Rồng?

Khi CS cưỡng chiếm được miền Nam thì hình tượng con Rồng xuất hiện nhiều vô kể, tràn lan từ Bắc xuôi Nam đã mấy thập niên qua. Các cấp lãnh đạo trên dưới ưu ái, khích lệ xây thêm bàn thờ, tạc thêm nhiều hình tượng, tổ chức lễ hội múa Rồng, tự do trình diễn xôm trò, được dân hưởng ứng, đón nhận nồng nhiệt. Rồng thật dũng mãnh, phi thường, phô trương sức mạnh trên toàn lãnh thổ VN.

Chắc bạn đâu thấy có gì lạ?

Mời bạn nhìn lại ‘*ngày ấy*’ trên quê hương VN:

Dân mình bị giặc Tàu dùng ‘roi cá đuối’ đánh cho tơi tả, bầm giập, phải cố chạy về phương Nam với chiếc ‘gậy cùn’ còn nắm trong tay. Lúc sức được hồi phục, người mình đi ‘*mở nước*’, xuôi về Nam, dùng gậy rượt đánh, tàn sát, tận diệt dân Chiêm Thành, Chân Lạp, thu tóm giang san họ (một số ít còn sống sót, bị hắt hủi, hiện phải chịu cảnh nước mất nhà tan cũng vì cha ông họ cúng tế các thần lạ, từ bỏ THƯỢNG ĐẾ trên cao, chứng tích dấu vết xưa còn ghi đậm trên những tháp chàm nằm chơ vơ trên đất VN ngày nay).

Thực dân Pháp đến, dân Việt bị đánh bằng ‘roi da’, đưa lưng đỡ, đánh trả, rồi nhìn bọn giặc ôm đầu, ra đi có lý do.

Sau những trận đòn do bàn tay ngoại nhân, “*quyền lực vô hình*” lại sử dụng bàn tay CS cầm ‘roi có móc sắt’ đánh đòn người nhà. Lúc này thân Bắc phải chịu phơi trần dưới ‘nắng đỏ’ nhiều năm, tiếp đến miền Nam bị lột váy, nuốt trận đòn thù hận, phải chịu sự lỏa lồ, phơi bày vết thương “*từ bàn chân đến đỉnh đầu, không còn chỗ nào lành lặn, chỉ đầy những thương tích, lằn đòn, vết sưng bầm mới, chưa băng bó, chưa xoa dầu*”. Dân Việt “*đành bó tay chịu trận, ứa nước mắt nhìn non sông*”... một số chạy thoát, đang sống lưu vong.

VN đã nếm đòn thật đau vì “*cảnh cốt nhục tương tàn*”, cả nước đã “*bị trừng phạt nặng nề*” dưới ách tàn độc của Đảng CS như hôm nay, vẫn “*chưa chịu ăn năn để quay về với CHÚA HẰNG HỮU toàn năng*”. Nếu cứ tiếp tục tự hào, võ ngược, nhận mình thuộc dòng tộc ‘Con Rồng, cháu Tiên’, vẫn mê say, đốt trầm hương, cúng tế thần tượng như trước đây thì ‘*ngày ấy*’ dân Việt phải nhận lãnh hậu quả việc ác mình đã làm như lời kinh thánh.

Lời THƯỢNG ĐẾ: *“Nếu các người sẵn lòng vâng lời, TA sẽ cho các người no nê sung mãn, nhưng nếu còn ngoan cố, chống nghịch, các người sẽ bị quân thù tàn sát. TA quả quyết như vậy!”*

CHUYỆN DO THÁI (Ysơraên) :

Êsai sống vào khoảng thế kỷ thứ 8 trước Công Nguyên (745-695) là vị tiên tri của dân Do Thái cho biết: *“Một người nhỏ bé sẽ sinh ra cả ngàn con cháu; một người tầm thường sẽ biến thành một dân tộc”*. *“Vì thịnh linh, chỉ trong một ngày một quốc gia được hình thành”*.

Chuyện xảy ra đúng như lời dự ngôn.

CHÚA chọn Áp-ra-ham, chính ông không ai khác, được làm tổ phụ dân Do Thái, từ nơi ông đã trở thành một dân tộc, là một nhà nước Ysơraên được tuyên bố thành lập ngày 14.5.1948 lúc nửa đêm ngày 15.5.1948 ngay trên phần đất CHÚA đã hứa cho dân NGÀI mấy ngàn năm trước.

- *“Ysơraên, cơ nghiệp TA, được TA lựa chọn; các người là dòng dõi của Áp-ra-ham, bạn TA. TA đã chọn người, không bao giờ loại bỏ người. Đừng sợ, vì TA ở với người. Chớ kinh khiếp, vì TA là THƯỢNG ĐẾ người. TA sẽ làm cho người mạnh mẽ. Phải, TA sẽ giúp đỡ người. Phải, TA sẽ dùng tay phải công chính TA nâng đỡ người. Kìa, mọi kẻ thách thức người sẽ hổ thẹn, bối rối và bị tiêu diệt; những kẻ giao chiến với người sẽ chết tiệt. Dân TA ơi, đừng sợ hãi, TA sẽ cứu giúp người. TA là CHÚA HẰNG HỮU, ĐÁNG CỨU TINH của người. TA sẽ làm cho người thành xe cán mới tinh có răng sắc bén; người sẽ cán nát địch quân như trấu, nghiền núi non thành tro bụi. Người sẽ vất bỏ chúng trước ngọn gió và gió lốc sẽ đưa chúng đi tan tác”*.

- *“Ysoraên, tuyển dân TA! Hãy lắng nghe! ĐÁNG tạo nên con, dựng con trong lòng mẹ. ĐÁNG sẽ phù hộ con bảo rằng: Gia Cốp, đây tớ TA! Giêrusalem mà TA lựa chọn! Đừng sợ hãi! Vì TA sẽ cho con uống nước ngọt đã khát và cho suối tưới mát đồng khô. TA sẽ đổ Thần TA và phước hạnh TA trên dòng dõi con. Chúng sẽ hưng thịnh như cỏ xanh và cây liễu trồng bên dòng sông”.*

Một thời gian ngắn sau ngày lập quốc, Do Thái bị khối Ả Rập (Liban, Syria, Iraq, Jordan, Ai cập) tấn công dồn dập nhưng họ vẫn đứng thẳng lưng, giang san được nở rộng, khiến quân thù ngao ngán, thở dài. Sau đó, nhiều lần bị các xứ lân bang hợp sức tiến đánh, Do Thái vẫn ngẩng cao cổ đánh trả, lại được thêm đất, vì được bàn tay THƯỢNG ĐẾ đưa ra bảo vệ.

Mỹ vốn biết dân Do Thái là *“dân được chuộc, dân được biệt riêng”* của THƯỢNG ĐẾ, họ buộc phải sẵn lòng hợp tác, trợ giúp Do Thái hết mình, bất cứ lúc nào từ đó đến nay.

Hiện Do Thái đang nắm trong tay thứ vũ khí loại ‘siêu đẳng’ mà nhiều nước trên thế giới mơ ước có được và sức mạnh vạn năng của THIÊN PHỤ kèm theo lời hứa:

“Ai phá hoại họ sẽ bị TA trừng phạt”.

CHUYỆN ĐẾ QUỐC A-SI-RI :

THƯỢNG ĐẾ dùng A-si-ri, một đế quốc bạo tàn *“chưa bao giờ nếm mùi bại vong”*, một *“dân tộc nói tiếng man rợ không ai hiểu được”* làm *“cây roi đoán phạt”* để hình phạt, tiêu diệt các nước thờ tà thần, dân tộc vô đạo.

Thực hiện xong chương trình, CHÚA quay lại đoán phạt A-si-ri vì nhiều tội danh:

- Thờ tà thần Mô-lóc.

- Kiêu căng ngạo mạn, khoác lác, khoe khoang: “*Chúng ta chiến thắng nhờ quân lực và mưu trí. Chúng ta thật vĩ đại và khôn ngoan. Chúng ta sử dụng sức mạnh của mình, nên đã phá đổ các tường lũy, tàn sát nhân dân và cướp đoạt tài sản của họ. Nhờ sức mạnh tay ta, ta đã cướp phá các kho tàng châu báu. Giang san của bao nhiêu vua chúa ta thu về một mối như lượm trứng ngoài đồng; không một ai dám hó hé, cản ngăn!*”.

- Chế nhạo, thách thức CHÚA: “*Có thần nào của các dân tộc đủ khả năng giải cứu họ khỏi tay đại đế nước A-si-ri không? Trong tất cả các thần linh thiêng ấy, không một thần nào giải cứu đất nước họ khỏi tay ta, vậy sao các người còn mơ mộng viễn vông về CHÚA HẰNG HỮU*”.

Ê-sai dự ngôn, A-si-ri sẽ bị hình phạt: “*Người A-si-ri sẽ bị gươm đâm ngã nhưng không phải gươm loài người. Một lưỡi gươm không do tay người sẽ đánh tan quân đội A-si-ri, làm cho chúng chạy tán loạn. Thanh niên A-si-ri sẽ bị bắt làm nô lệ. Các căn cứ quân sự sẽ khủng khiếp điêu hàng; các tướng lĩnh run sợ, vất quân kỳ chạy trốn*” ...

Sau đó, chỉ trong một đêm, “*thiên sứ của CHÚA đến các đồn trại A-si-ri, giết chết 185.000 quân sĩ. Sáng hôm sau, người ta dậy sớm thấy xác chết của quân A-si-ri nằm la liệt khắp nơi. San-chê-ríp, vua A-si-ri bỏ chạy về nước, rồi ở lì tại Ni-ni-ve*”. Ông bị hai nghịch tử đâm chết lúc quì lạy trong đền thờ thần của mình.

Sử liệu ghi: thành Ni-ni-ve là thủ đô của đế quốc A-si-ri, sụp đổ vào năm 612 trước Công Nguyên.

Lời kinh thánh: “Kẻ kiêu căng sẽ bị xô xuống dưới bụi đất. Kẻ ngạo mạn sẽ bị chà đạp dưới bùn”, “khốn thay cho những kẻ tự cho mình là khôn ngoan, sáng suốt”.

CHUYỆN ĐẾ QUỐC BA-BY-LÔN

“Ba-by-lôn, đế quốc kiêu hùng nhất thế giới, niềm hãnh diện của dân Canh Ê, niềm kính hoàng của các dân tộc”. Vua là Nê-bu-cát-nết-sa, đầy tớ của THƯỢNG ĐẾ, được cho nắm quyền đặt “ách bằng sắt” thống trị các nước, các dân thờ tà thần đúng 70 năm không hơn không kém.

Dân Ba-by-lôn “thích hưởng lạc, sống vô tư lự”, ghì mài trong tội ác vì “ma thuật, bùa mê” quá nhiều, họ kiêu căng thách thức, tranh chiến với Đấng sáng tạo mình, “bị sập bẫy mà không biết”.

Sau 70 năm (606 – 536 trước CN) đất nước bị đổ nát, điêu tàn vĩnh viễn bởi tay “Si-ru là lưỡi rìu trận và lưỡi gươm của THƯỢNG ĐẾ”.

CHÚA báo trả Ba-by-lôn và tất cả người Canh Ê về các việc ác chúng đã làm. “Ba-by-lôn đã tàn sát dân Ysraên thế nào thì cũng bị tàn sát thế ấy”.

“Ba-by-lôn đời đời chẳng bao giờ có dân cư nữa”.

Thần tượng Ba-by-lôn là “Bên và Nê-bô, bị quân thù bỏ lên xe bò chở đi. Kia, bò vấp chân, xe đổ nhào, các thần tượng ngã lăn xuống đất! Đã không thể giữ mình cho khỏi té, các thần tượng ấy làm sao cứu giúp các thiện nam tín nữ?”

CHUYỆN AI CẬP :

Xứ Ai Cập “có nhiều sư tử và rắn độc phóng như bay”, thần tượng, thầy phù thủy, đồng bóng và bói toán nhiều vô kể. Quân đội Ai Cập “thường huênh hoang tuyên bố thừa sức tràn ngập các nước trên thế giới, đánh tan các thành phố và tiêu diệt quân thù”. Người dân “mê say” thần tượng cho thần mình là “thần tối linh”, còn vua Pha-ra-ôn tự cho mình sở hữu dòng sông Ninh, khoác lác nói: “ta đã tạo ra nó”.

Tiên tri Giê-rê-mi (khởi sự chức vụ khoảng năm 626 – 586 trước CN) ví sánh “Ai Cập là một con bò cái tơ đẹp đẽ nhưng bị một con muỗi chích, nên phải bỏ chạy lông lộn. Các đơn vị lính đánh thuê của Ai Cập cũng trở nên yếu như sên”.

Tiên tri Ê-xê-chiên (592 – 570 trước CN) dự ngôn: đất nước Ai Cập sẽ bị Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn “lấy hết của cải, báu vật để trả lương binh sĩ”. “Ai-cập trở thành hoang vắng giữa các nước hoang vắng, không có người hay thú đặt chân, chẳng một sinh vật nào ở đó, thành phố vắng vẻ suốt 40 năm, người Ai Cập bị phân tán ra khắp các nước”.

Sau thời hạn 40 năm, người Ai Cập bị lưu đày được trở về “đất Pha-trốt, quê quán của họ. Nhưng nước họ sẽ là một tiểu quốc tầm thường. Nước Ai Cập sẽ yếu hèn hơn các nước, chẳng bao giờ còn hùng cường, thống trị các nước khác”.

Kinh thánh: dân Ai Cập bị đánh đòn, nhưng lại được “chữa lành thương tích” vì họ “nhìn biết CHÚA, hứa nguyện, quay về, tôn thờ CHÚA HẰNG HỮU giữa đất nước” mình.

Lời CHÚA còn tỏ: “Phước cho Ai Cập, dân TA; cho I rắc, công trình của tay TA; và cho Ysoraên, cơ nghiệp TA”.

CHUYỆN THẦN TƯỢNG :

“CHÚA HẰNG HỮU đã phán: TA là đầu tiên và cuối cùng! Ngoài TA, không có Chân Thần nào khác. Ai giống như TA? Tuyệt đối chẳng có ai!”

“ Tất cả những người chế tạo thần tượng thật là điên rồ! Thần tượng của họ chỉ là vô dụng. Chỉ có người khờ dại mới tự tạo cho mình một thần tượng chẳng giúp gì cho ai cả. Các người thờ lạy thần tượng đều xấu hổ; các thợ tạc tượng chỉ là người yếu đuối. Tất cả đều cúi đầu nhục nhã”.

“Thợ rèn nung một thỏi sắt, dùng cánh tay gân guốc đập cho đến khi thành một hình thù; anh thợ đập lâu mỗi tay, mệt lả, đói bụng và khát nước đến ngất xỉu. Thợ mộc căn dây mực, đánh dấu bằng bút chì, bào chuốt gỗ cho phẳng, dùng com-pa để vẽ ra hình ảnh con người đẹp đẽ đang ngồi trong nhà. Anh vào rừng kiếm gỗ, đốn cây bách, chọn gỗ dễ, gỗ sồi. Đốn cây xong, anh lấy một khúc gỗ chụm bếp, sưởi ấm, hấp bánh. Khúc gỗ khác anh đẽo gọt thành một hình tượng rồi quì lạy, thờ phượng nó. Cùng một thân cây mà một nửa anh dùng để chiên nướng thịt, ăn cho ngon rồi đốt lò lên sưởi cho ấm và nhìn cho thích mắt; còn nửa kia anh tạc tượng làm thần, thì thụp lạy nó, thờ phượng nó, cầu nguyện với nó: xin giải cứu tôi vì ngài là thần tôi!”

“Những người thờ thần tượng không có trí hiểu biết, nhận thức. Mắt họ bị che kín nên không thấy; trí họ bị đóng chặt nên không hiểu được. Không ai suy nghiệm, không ai dùng trí khôn để nhận thức: Ta đã chụm mát một nửa cây gỗ, dùng than nó mà nướng bánh, chiên thịt để ăn; gỗ còn lại ta tạc ra một thần tượng góm ghiếc hay sao? Không lẽ ta quì lạy một khúc gỗ vô tri giác?”

“Những người khờ dại ấy ăn mớ tro. Trí khôn bị mắc lừa đã dẫn họ đi lầm đường lạc lối. Họ không bao giờ bừng tỉnh và tự hỏi: Thân tượng ta cầm trong tay đây có phải là giả dối không?”

ĐOẠN KẾT

THƯỢNG ĐẾ tạo dựng con người, cho sống chung, yêu thương nhau để tồn tại. NGÀI *“chẳng vui thích gì khi người ác chết”*, chỉ muốn họ *“ăn năn để được sống”* vì CHÚA *“biết rõ từng ý nghĩ trong trí”* mỗi người, *“nhất cử nhất động đều được theo dõi”*. CHÚA dùng *“gương quả phạt”* để răn dạy, cảnh cáo các dân tộc thờ thần tượng nên nhớ lời NGÀI: *“trước mặt TA, người chớ có các thần khác”*.

CHÚA nói rõ: *“TA đã giữ đúng lời cảnh cáo về tai họa thể nào, TA cũng sẽ giữ đúng lời hứa ban phúc lành cho họ thể ấy”*.

Rút tĩa bài học lịch sử, chúng ta *“biết sự đoán phạt không phải là vô cơ”* khi thấy nếp sống và tội ác con người phản nghịch lại Đấng sáng tạo mình: *“chắc chắn dẫn đến diệt vong”*.

Nhìn về dân tộc chúng ta hôm nay, Đảng CS dạy dỗ thế hệ trẻ *“chỉ khéo làm ác chứ chẳng biết cách làm lành”*, noi theo đạo đức Bác Hồ: *“chỉ tìm kiếm tư lợi”* cho mình. Cứ nhìn những gì CS đã làm khi cai trị đất nước VN qua bao nhiêu năm dài thì đủ rõ! Họ *“đã một thời gieo rắc sự kinh khiếp”* cho người dân (cải cách ruộng đất miền Bắc, tết 1968 ở Huế, những ngày trước và sau tháng 4.1975...). Nay họ vẫn *“chưa chấm dứt ý đồ và hành vi gian ác”*, đang nắm trong tay quyền lực, tiếp tục ngăn trở người dân đến cùng THƯỢNG ĐẾ, dùng đủ *“mánh khéo lừa bịp”*, *“làm hư hoại lòng người”*, dắt dân đi vào chỗ đoán phạt, bị rửa sả đời đời.

Đảng CSVN chính là kẻ gây tai họa lớn nhất cho dân tộc Việt Nam, không ai khác!

Phân ghi chú:

Tất cả những chữ ‘*nghiêng*’ trong ngoặc kép – đậm hay nhạt – đều nằm trong kinh thánh theo Bản Diễn Ý và Bản Dịch Mới.

NGUYỄN TÂM LINH

Mùa Xuân 2012